

at deltage i Valg, der vedrøre Folkekirkens ydre Ordning. Derfor foreslaa vi i Ændringsforslag Nr. 7, at Bestemmelserne her bringes i Overensstemmelse med de kommunale Regler, dog selvfølgelig saaledes, at hverken de, der paa Grund af Opholdsbestemmelsen ere udelukkede fra borgerlig Valgret, eller de, der ere udelukkede af Skattehensyn eller paa Grund af Fattighjælp, udelukkes fra den kirkelige Valgret. — Her maa jeg gøre opmærksom paa, at der paa Grund af det noget hastige Arbejde i Udvalget er indløbet en lille Fejl i Ændringsforslag Nr. 7. Der skulde staa: 1ste Stykke fra „medmindre de aabenlyst o. s. v.“. Det er dette „medmindre de“, vi i vor Travlhed ikke have faaet med, men det kan jo rettes til tredie Behandling.

Vi foreslaa altsaa, at Grundlaget for Valgretten skal stemme med de Regler, der gælde for de kommunale Valg, saa at første Stykke af § 4 kommer til at lyde saaledes: „Valgret og Valgbarhed til Menighedsraadet“ — eller Kirkenævnet — „have de Medlemmer af Folkekirken, som inden Udgangen af Juni Maaned i det Aar, hvori Valget foregaar, have fyldt 25 Aar, for saa vidt de ere uberygtede, jfr. Bestemmelsen herom i den kommunale Valglovs § 1, Stykke 2“. Jeg kan nok lige minde om, hvorledes Begrebet: uberygtet er bestemt i den kommunale Valglov. Det hedder der: „Ingen kan anses som uberygtet, der ved Dom er funden skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling og ikke har faaet Æresoprejsning. Ej heller kan den anses som uberygtet, der har Erhverv ved Utugt, eller som i Løbet af de sidste 5 Aar har været anset med Straf for saadant Erhverv“.

Samtidig ønske vi, at de, hvem der ifølge disse Bestemmelser tilkommer Valgret, uden nogen Begæring skulle optages paa Valglisten. Vi finde ikke, at der er nogen Grund til for denne Art af Valgret, der ikke skiller sig fra nogen anden Slags Valgret, at opretholde en Særbestemmelse om, at man skulde begære sig optagen paa Valglisten. Der udarbejdes en Valgliste, hvor de, der opfyldte Betingelserne, optages, og den bliver offentlig fremlagt til Eftersyn, hvorefter saa de, der ikke ere opførte, men mene at have Ret til at staa der, kunne klage.

Efter vort Ændringsforslag vil Lovforslagets Bestemmelse om dem, der aabenlyst fornægte den kristne Tro eller vittterligt føre et forargeligt Levned, falde bort. Jeg vil nævne to Grunde, hvorfor

jeg mener, at det er meget uheldigt at opretholde denne Bestemmelse. Jeg synes, at det er en uhyre pinlig Opgave at blive sat til at afgøre, paa hvem disse Bestemmelser skulle anvendes. Jeg har ved første Behandling sagt, at det var et Arbejde, jeg meget nødig vilde paatage mig, og derfor vil jeg ligesaa nødig være med til at lægge det paa andre. Jeg er ved at tænke mere over det og ved at tale med andre om det ogsaa under Udvalgsarbejdet bleven stærkt bestyrket i den Opfattelse, at den Opgave, der her er stillet, er ganske umulig, derfor kan man ikke finde noget fuldt ud tilfredsstillende Udtryk her. Vi have arbejdet en hel Del paa det. Flertallets Ændring er i mine Øjne ikke et Haar bedre end Forslagets, den fører os bare ind i noget mere ubestemt, gør det hele mere svævende, men den samme Opgave opretholdes, og den bliver ikke lettere at løse, fordi man faar den udtrykt i en mere svævende Bestemmelse. Den ærede Ordfører var her inde paa nogle Udtalelser af Biskop Rørdam og kaldte dem smukke og gode. Ja saamænd, det skal jeg ikke sige noget om, men der er i disse Udtalelser — og den ærede Ordfører nævnede det selv senere — Tale om, at man mere skal søge at finde ud af den Retning, i hvilken vedkommende Menneskes Stræben gaar; naar man har set, hvordan hans Sindsretning er, skal man derudfra bestemme, om han er en aabenlyst Fornægter eller ikke. Men det er rent grusomt, synes jeg, at Lovgivningsmagten skal lave Bestemmelser, som skulle og kunne bruges paa den Maade, at man skal undersøge Menneskers Sindsretning; det er at gøre det hele endnu mere fortvivlet, og det viser meget stærkt hele Opgavens Umulighed. Derfor maa vi bestemt modsætte os, at disse Bestemmelser opretholdes i Loven, og meget anbefale Flertallet at tiltræde vore Ændringer paa dette Punkt.

Det er de to væsentligste Ændringer, vi have stillet. Sammen med det, jeg saaledes har nævnt om Ændringsforslag Nr. 7 til § 4, hænge i Virkeligheden ogsaa Ændringsforslagene Nr. 13, 15 og 38, idet vi ønske, at de almindelige Bestemmelser for kommunale Valg skulle lægges til Grund her, at Valglisten skulle udarbejdes paa samme Maade, og at enhver, der har Valgret, skal optages uden nogen særlig Begæring. Under Nr. 23 til § 19 have vi ogsaa stillet et Ændringsforslag. I Paragraffens 1ste Sætning staa der: „Til Fremme af Menighedsplejen skal